

W KOCIOŁKU ... WARTO PRZECZYTAĆ ...

ze SŁOWEM BOŻYM pod klonem z MARYJĄ

„Jezus powiedział do swoich uczniów: «Nie ma drzewa dobrego, które by wydawało zły owoc, ani też drzewa złego, które by dobry owoc wydawało. Po własnym owocu bowiem poznaje się każde drzewo; nie zrywa się fig z ciernia, ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron. Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbca wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta. Czemu to wzywacie Mnie:

„Panie, Panie!”, a nie czynicie tego, co mówię? Pokażę wam, do kogo podobny jest każdy, kto przychodzi do Mnie, słucha słów moich i wypełnia je. Podobny jest do człowieka, który buduje dom: wkopał się głęboko i fundament założył na skale. Gdy przyszła powódź, wezbrana rzeka uderzyła w ten dom, ale nie zdołała go naruszyć, ponieważ był dobrze zbudowany. Lecz ten, kto usłyszał, a nie wypełnił, podobny jest do człowieka, który zbudował dom na ziemi bez fundamentu. Gdy rzeka uderzyła w niego, od razu runął, a ruina owego domu była wielka.» (Łk 6,43-49)

«Czemu to wzywacie Mnie: „Panie, Panie!”, a nie czynicie tego, co mówię?»

W rozważanym fragmencie Ewangelii Pan Jezus wskazuje nam wyraźnie, że nie wystarczy tylko czytać Słowo Boże, **ale należy nim żyć**. Aby nim żyć, trzeba nieustannie formować się wewnątrz. Mamy różne propozycje uczestnictwa w życiu Kościoła. Nie wystarczy „wysłuchać” Mszy Świętej niedzielnej. Trzeba w niej uczestniczyć w pełni. Jeden z księży biskupów powiedział takie słowa: „żeby ludziom chciało się robić coś więcej, niż tylko odstać w kościele w czasie Eucharystii i tym spełniać swój obowiązek”.

Każda forma uczestnictwa w życiu Kościoła wzmacnia nasze fundamenty wiary. Utwierdza nas w bliskości Boga. Pozwala nam na co dzień dostrzegać Jego obecność. Rozważając Pismo Święte i odnosząc rozważane słowa do naszego życia, zauważamy ich aktualność.

Bardzo często zanosimy prośby do Boga o pomoc w trudnych sytuacjach życiowych, wołając „Panie, Panie”, a w naszej codzienności nie żyjemy Słowem Bożym. Czyńmy to, co Pan Jezus do nas mówi.

- z Maryją - **POD KLONEM**; Parafia pw. Matki Bożej Gietrzwałdzkiej

Kociołek Szlachecki 12a, 12-200 Pisz

Msze święte w niedziele: **Kociołek** (kościół parafialny) godz. 10:00;

Karwik (kaplica pw. św. Bernarda) godz. 8:00; **Rostki** (kaplica pw. św. Kazimierza) godz. 12:00.

Msza święta w dni powszednie: kościół parafialny godz. 17:00; w czasie kolędy godz. 8:30.

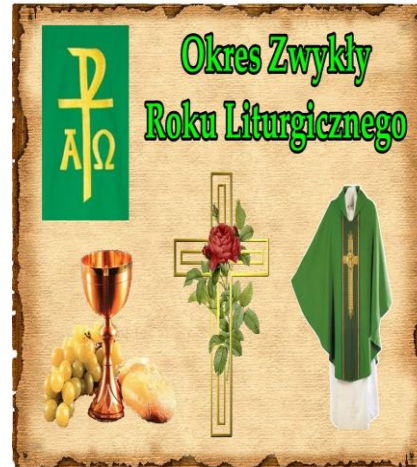
PROBOSZCZ PARAFII: ks. Tomasz Mastowski, numer telefonu: 514 705 134.

ADRES e-mail: kociolek.parafia@gmail.com;

NUMER KONTA BANKOWEGO: 56 9364 0000 2002 0003 4858 0001

Biuletyn Informacyjny Parafii pw. Matki Bożej Gietrzwałdzkiej w Kociołku Szlacheckim

ROK III luty 2024 NR 2(33)

Często **OKRES ZWYKŁY** w ciągu roku liturgicznego bywa tylko i wyłącznie kojarzony z trzydziestoma trzema lub trzydziestoma czterema tygodniami, podczas których nie celebruje się żadnej ważnej tajemnicy wiary związanej z życiem i misją Chrystusa. Inne okresy natomiast nie tylko wspominają takie wydarzenia, ale całkowicie poświęcone są oddaniu ich teologicznej głębi. Nawet ich nazwy wprost wskazują na ścisły związek z tymi zbawczymi faktami (np. Boże Narodzenie). Inne okresy są zaś formami przygotowania do tych wydarzeń (np. Adwent czy Wielki Post). Tego typu wyobrażenie o okresie zwykłym nie jest jednak właściwe.

Tworzy on bowiem jakby codzienność roku liturgicznego, w której najważniejsze jest właściwe celebrowanie misterium Chrystusa w każdą niedzielę.

Dlatego też okres zwykły jest bardzo mocno **UKIERUNKOWANY NA OSOBĘ JEZUSA CHRYSTUSA**. Oddaje on jednak nie jakieś jedno wydarzenie z Jego życia, lecz całość posłannictwa, którym Bóg Go obdarował dla naszego zbawienia. A zatem zawiera się w nim prawda o wcieleniu Jezusa, o Jego ziemskim życiu, męce, ofierze krzyżowej i wreszcie o Jego zmartwychwstaniu i wejściu do chwały nieba.

Zielony kolor szat liturgicznych stosowany w okresie zwykłym dosyć dobrze oddaje jego charakter. Symbolizuje on życie i nadzieję. Zawiera się w nim symbolika życia jako całości przepięknie ożywczym tchnieniem Boga. Dzięki temu egzystencja każdego chrześcijanina jest przeniknięta nadzieją życia wiecznego.

Okres zwykły w kościelnym roku liturgicznym ma dwuczłonową strukturę. **PIERWSZA** jego część rozpoczyna się w poniedziałek po święcie Chrztu Pańskiego i trwa do wtorku przed Środą Popielcową (obejmuje cztery do sześciu tygodni). **DRUGA** zaś zaczyna się w poniedziałek po uroczystości Zesłania Ducha Świętego i kończy się przed pierwszymi Nieszporami pierwszej niedzieli Adwentu (sobotni wieczór). W ostatnią niedzielę roku liturgicznego obchodzi się uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, która kończy okres zwykły i zarazem cały rok liturgiczny.

(„Niedziela.pl”)

Hasło roku duszpasterskiego 2023/2024
UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOŚCI KOŚCIOŁA

LUTY 2024

*** Włączam się w życie Boże ***

„Świętość (...) nie polega ani na doskonałości moralnej, ani też na wypracowaniu dojrzałości psychicznej. (...) Świętość to spotkanie naszej słabości z mocą i miłosierdziem Bożym, to prowadzenie przez samego Ducha Świętego”. (W kręgu kierownictwa duchowego, red. J. Augustyn SJ, s. 31.)

Piękne ogrody zachwycają nasze oczy, dają odprężenie spiętym myślom i mięśniom, redukują stres. Tu można hodować własne rośliny, tu ogrodnik decyduje, którą roślinę przyciąć, która wymaga nawozu, a którą możemy wyrwać.

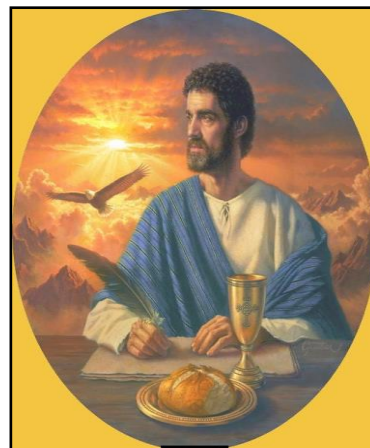
Kto jest właścicielem tego ogrodu?

Twoje życie duchowe to ogród. Ciągłe trwa praca nad Twoim ogrodem. Czasem ta praca będzie wymagała od Ciebie większego wysiłku, lecz jeśli **ufasz Ogrodnikowi**, to wiesz też, że nie zada Ci zbyt wiele pracy, ale zawsze w sam raz. Czasem Duch Święty poprowadzi Cię na rekolekcje, byś odpoczął. Nie odkładaj tego. Być może czas na pierwszego w życiu kierownika duchowego? Jak to zrobić? Zapytaj Boga, kto ma nim być i pozwól Mu zadziałać, poproś, by wskazał Ci Twojego przewodnika. To może być kapłan, który zostanie jednocześnie Twoim spowiednikiem, a może to być osoba świecka, przez którą Bóg będzie Cię kształtował.

Nieskończone są Boże możliwości pomocy człowiekowi, który się na Niego otwiera. Co więcej, są „spersonalizowane”, czyli przykrojone na miarę właśnie Twoich potrzeb. Bóg będzie przysyłał Ci ludzi, będziesz formowany przez różne sytuacje, dostaniesz do ręki konkretną książkę czy film. Ważne tylko, byś pozostał otwarty na działanie **Ducha Świętego i Jemu się poddał**, pozwolił, by **ON** działał, nie Ty. Bądź dzieckiem wobec Boga, a dorosłym wobec świata. Pozwól uprawiać swój ogród najlepszemu Ogrodnikowi. Niech Duch Święty stanie się właścicielem twojego ogrodu

• *Otwórz swoje serce w poniższej modlitwie, nie śpiesz się. Postaraj się wypowiedzieć ją na głos: **Duchu Święty, duszo mojej duszy, uwielbiam Cię, oświecaj mnie, prowadź mnie, umacniaj, pocieszaj i pouczaj, co mam czynić, rozkazyj mi. Poddać się chętnie wszystkiemu, czego ode mnie zażadasz, pragnę wszystko przyjąć, co na mnie dopuścisz, daj mi tylko poznać Twoją świętą wolę. Amen.***

(kard. Désiré-Joseph Mercier)

Nasi ŚWIĘCI z witraży *

Jan Ewangelista,

zwany również Janem Teologiem czy Janem Apostołem, był jednym z dwunastu apostołów Jezusa Chrystusa, przez co na stałe zapisał się na kartach historii i kultury.

Co warto o nim wiedzieć?

1. Jan Ewangelista był synem biblijnego rybaka i szkutnika, Zebedeusza, oraz Salome. Jego bratem był Jakub Większym, czyli starszy apostoł Jezusa Chrystusa.
2. Jan Ewangelista pochodził z Betsaidy, czyli jednej z najczęściej wymienianych miejscowości obok Jerozolimy. Znajdowała się ona w pobliżu ujścia Jordanu do jeziora Genezaret
3. Według biblijnych przekazów był najpierw uczniem Jana Chrzyciela, a za poradą swojego mistrza został uczniem Jezusa. Kiedy został przez niego powołany, pomagał swojemu ojcu w łowieniu ryb nad Jeziorem Galilejskim.
4. Do dziś uważa się, że Jan Ewangelista był najmłodszym z uczniów Jezusa. Należał do trzech wybrańców, których Jezus zabierał ze sobą w najważniejszych momentach swojego życia.
5. Jan Ewangelista był świadkiem wskrzeszenia córki Jaira, zmagania Jezusa w ogrodzie Getsemani oraz tajemnicy przemienienia na Górze Tabor.
6. W spisie apostołów św. Marek wytłumaczył, że zarówno Jan, jak i Jakub, byli nazywani „boanerges”, co oznaczało synów gromu. Stało się tak, ponieważ to właśnie oni zasugerowali Jezusowi zesłanie ognia na niegościnnych Samarytan.
7. Według Ewangelii świętego Łukasza Jana Apostoła łączyła szczególna więź z apostołem Piotrem. To właśnie oni dwaj zostali poproszeni przez Jezusa o przygotowanie ostatniej wieczerzy, a Jan miał być tym, który spoczywał na piersi Jezusa, kiedy Piotr ponaglał go, żeby dowiedział się, kto z apostołów jest zdrajcą.
8. Uczniem Jana Apostoła był Polikarp ze Smyrny, który w późniejszym czasie został tam biskupem.
9. Uważa się go za jedyne apostoła Jezusa, który zmarł śmiercią naturalną. Z kolei inna z antycznych tradycji zakłada, że tak jak wszyscy apostołowie zmarł śmiercią męczennika.
10. Grób Jana Apostoła znajdował się w okolicach Efezu na terenie obecnej Turcji. W VI wieku dokładnie w tym miejscu wybudowano bazylikę świętego Jana. Była to okazała budowla, która nie przetrwała próby czasu i obecnie znajduje się w ruinie.
11. Jan Apostoł jest autorem Ewangelii jak również trzech listów apostołskich i Apokalipsy czyli Objawienie św. Jana.
12. Święty Jan Apostoł był szczególnie ceniony przez świętą Gertrudę, która była jedną z największych mistyczek średniowiecznych, oraz świętą Małgorzatę Alacoque.
13. Symbole świętego Jana znajdują się w herbie Biskupic, Lipinek, a także Wrocławia.
14. Święty Jan Ewangelista jest patronem Albanii i Azji Mniejszej, a także dziewic, wdów, aptekarzy oraz zawodów związanych z pisaniem.
15. Za dzień obchodów w Kościele katolickim, w którym czci się świętego Jana, uznaje się 27 grudnia.